

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος «περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

I

ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Συντάγματος ὠρίσθη ὅτι ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, τὰ τοῦ ὀρισμοῦ, ἀναπληρώσεως καὶ ἐπικουρίας τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας ὀρίζονται δι' εἰδικοῦ Νόμου.

Διὰ δὲ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 255/1976 «περὶ μετονομασίας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας εἰς Κεντρικὴν Νομοπαρασκευαστικὴν - Νομοτεχνικὴν Ἐπιτροπὴν κλπ.», συνεστήθη Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν κατάρτισιν Σχεδίου Κώδικος περὶ τοῦ Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ ὡς ἄνω Εἰδικὴ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ, συγκροτηθεῖσα διὰ τῆς ἐπικολογησῆς ὑπ' ἀριθ. 20739/1976 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Δικαιοσύνης, κατήρτισε τὸ πρὸς τοῦτο σχέδιον Νόμου.

Ἐν ὄψει τῆς σπουδαιότητος τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ θεσμὸς τοῦ Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐκρίναμεν σκόπιμον ὅπως τὸ ὡς ἄνω ὑπὸ τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθὲν σχέδιον Νόμου παραπεμφθῆ εἰς ἀναθεωρητικὴν Ἐπιτροπὴν, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ εἰς τὸν μεγαλύτερον, κατὰ τὸ δυνατὸν, βαθμὸν ἀριότητος τοῦ νομοθετήματος, δοθέντος ὅτι τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 255/1976, ὑποβάλλεται πρὸς ψήφισιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐπιψηφίσεως τῶν κωδικῶν, κατ' ἄρθρον 76 παρ. 6 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ ἀναθεωρητικὴ Ἐπιτροπὴ συνεκροτήθη κατὰ Νόμον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 38794/7.5.76 κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, ἐπεράτωσε δὲ τὸ ἔργον τῆς καὶ ὑπέβαλε τὸ τελικὸν σχέδιον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοθετήματος ἐντὸς τῆς εἰς ταύτην ταχθείσης προθεσμίας.

Ὅθεν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπεῖαν τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον Νόμου, διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ ὁποίου σκοπεῖται ἡ κύρωσις τοῦ ὡς ἄνω τελικῶς συνταχθέντος Κώδικος, ἐκτίθεμεν δὲ τὰ ἀκόλουθα ἐν σχέσει πρὸς τὰς κατ' ἰδίαν διατάξεις αὐτοῦ.

1. Διὰ τῶν ἄρθρων 1 ὡς 5 ρυθμίζονται τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου (Κεφάλαιον Α').

Εἰδικώτερον :

α) Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἐπαναλαμβάνεται, ἐν ἀρχῇ ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ Συντάγματος ἡ προβλεπούσα περὶ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου. Περαιτέρω, διὰ τῆς παρ. 2, διευκρινίζεται ὅτι οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ὁποῖοι καλοῦνται νὰ μετάρχουν τῆς συνθέσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὁσάκις τοῦτο ἀσκήσῃ τὰς ὑπὸ τῶν ἐδαφίων δ' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Συντάγματος προβλεπομένης δικαιοδοσίας, μετέχουν πάντοτε τῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁσάκις τοῦτο συνέρχεται ἐν Συμβουλίῳ. Τέλος διὰ τῆς παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου καθορίζεται ὅτι τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐδρεύει ἐν Ἀθῆναις, τὸ κατάστημα δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεών του ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

β) Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 καθορίζεται ἡ ὅλη διαδικασία διὰ τὴν κλήρωσιν τῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ρυθμίζονται τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ.

γ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρέχεται ἡ δυνατότης καθορισμοῦ καθ' ἑκάστην διετίαν, ἀριθμοῦ δικαστικῶν λειτουργῶν καὶ ὕψηφωτων νομικῶν μαθημάτων τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πρὸς ἐπικουρίαν τῶν μελῶν

3-11-8
τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου. Ἡ ἐπικουρία δὲ τούτων συνίσταται εἰς τὴν ἐν γένει προπαρασκευὴν τῶν ὑποθέσεων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα, ἄνευ ὁμολογίας ἀπαλλαγῆς τῶν ἐκ τῶν κυρίων καθηκόντων τῶν. Παράλληλως δὲ παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὅπως ἀναθέτῃ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν συντονισμόν τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν εἰς ἓνα τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν (ἐκ τῶν πρὸς ἐπικουρίαν τῶν μελῶν ὀρισθέντων), ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἀπαλλαγῆ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν κυρίων καθηκόντων του, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

δ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 4, προβλέπεται ἡ συγκρότησις τῆς Γραμματείας τοῦ Δικαστηρίου δι' ἀποσπάσεως ὑπαλλήλων ἐκ τῆς Γραμματείας τῶν Πολιτικῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἤτοι ὡς Γραμματέως αὐτοῦ δικ. ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως Ἐφετῶν Α' ἢ Β' τάξεως καὶ ὡς βοηθητικοῦ προσωπικοῦ δέκα κατ' ἀνώτατον ὅριον δικ. ὑπαλλήλων μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως πρωτοδικῶν β' τάξεως. Περαιτέρω καθορίζονται τὰ τῆς διαρκείας τῆς ἀποσπάσεως, παρέχεται δὲ καὶ ἡ εὐχέρεια προσωρινῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποσπωμένων, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν, ὡς λ.χ. εἰς περιόδον ἐκλογῶν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον θὰ ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐκδικάσεως ἐνοστάσεων κατὰ τοῦ κύρους τούτων.

ε) Διὰ τοῦ ἄρθρου 5, παρέχεται ἐξουσιοδότησις πρὸς ἐκδοσιν τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

2. Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 (Κεφάλαιον Β') διαγράφονται αἱ δικαιοδοσίαι τοῦ Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὡς καθορίζονται αὐταὶ ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Συντάγματος.

3. Τὰ ἄρθρα 7 ἕως 23 περιλαμβάνουν τὰς γενικὰς διαδικαδικαστικὰς διατάξεις (Κεφάλαιον Γ'). Εἶναι φανερόν ὅτι αἱ ἐν λόγω διατάξεις θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐφ' ὅσον ἐπὶ ὀρισμένων θεμάτων δὲν ὀρίζεται ἄλλως ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων. Εἰδικώτερον :

α) Διὰ τοῦ ἄρθρου 7, ὀρίζεται ὅτι τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ὑπαγομένων ὑποθέσεων κατόπιν αἰτήσεως ἢ κατόπιν περιελεύσεως εἰς τοῦτο παραπεμπτικῆς ἀποφάσεως ἐτέρου δικαστηρίου.

β) Διὰ τοῦ ἄρθρου 8, ὀρίζονται τὰ τοῦ τρόπου ἀσκήσεως τῆς αἰτήσεως, συντελουμένης διὰ καταθέσεως ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου καὶ καταχωρίσεως εἰς τὸ πρὸς τοῦτο βιβλίον. Ὀρίζεται δὲ ἐπίσης, ἀντιστοίχως ὅτι ἡ περιέλευσις εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον τῶν παραπεμπτικῶν ἀποφάσεων ἐτέρων Δικαστηρίων θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ὁμοίως ἅμα τῇ καταχωρίσει τῶν εἰς τὸ πρὸς τοῦτο βιβλίον.

γ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 9, καθορίζονται τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ δικόγραφον τῆς αἰτήσεως, ὡς καὶ τὰ τοῦ ὀρισμοῦ ἀντικλήτου τοῦ αἰτουόντος. Ἐπισημαίνεται ἡ διάταξις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου τούτου διὰ τῆς ὁποίας παρέχεται εἰς τὸν Εἰσηγητὴν τὸ δικαίωμα νὰ καλῆ τοὺς αἰτούντας πρὸς συμπλήρωσιν τυπικῶν ἐλλείψεων τῆς αἰτήσεως.

δ) Διὰ τῶν ἄρθρων 10 καὶ 11, καθορίζονται αἱ μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς αἰτήσεως ἀναγκαῖαι ἐνέργειαι πρὸς προπαρασκευὴν τῆς συζήτησεως (ὡς ὀρισμὸς δικασίμου, εἰσηγητοῦ, κοινοποιήσεως, συγκέντρωσις ἀποδεικτικῶν στοιχείων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, σύνταξις καὶ κατάθεσις τῆς ἐκθέσεως τούτου). Τονίζεται ἡ ἐπιβαλλομένη ὑποχρέωσις εἰς τὰς κρατικὰς ἀρχὰς πρὸς παροχὴν ἀμελλητὴ εἰς τὸν εἰσηγητὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ αἰτουμένων πληροφοριῶν καὶ στοιχείων, ὡς καὶ νὰ ἐκθέτουν τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀπόψεις των (παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11). Ἡ παράλειψις ἐπὶ ἐν λόγω συνδρομῆς συνιστᾷ πειθαρχικὸν παράπτωμα, ὑποχρεωτικῶς διωκτέον.

ε) Τὸ ἄρθρον 12 ἀναφέρεται εἰς τὰ τῆς ὑποβολῆς προσθέτων λόγων, τὸ ἄρθρον 13 δὲ εἰς τὰ τῆς ἀσκήσεως παρεμβάσεως.

στ) Τα άρθρα 14 και 15 ρυθμίζουν τὰ τῆς παραστάσεως τῶν διαδίκων, ὡς καὶ τῆς πληρεξουσιότητος.

ζ) Τὸ ἄρθρον 16 ἀναφέρεται εἰς τὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου συζήτησεως. Κατὰ τὴν παρ. 2 ἐφ' ὅσον ἐγένοντο αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμεναι κοινοποιήσεις, κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἢ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως καὶ ἡ ἐκδοσις τῆς ἀποφάσεως χωρεῖ καὶ ἀπολιπομένων τῶν διαδίκων. Ἐν παραλείψει ὅμως κλητευσέως τινος τῶν διαδίκων τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀναβάλλει τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς νέαν δικάσιμον, πρὸς διενέργειαν τῆς κλητευσέως.

η) Διὰ τοῦ ἄρθρου 17, προβλέπονται περιπτώσεις διακοπῆς τῆς δίκης, ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου ἐπαναλήψεως ταύτης.

θ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 18, ἀπαγορεύεται ἡ παραιτήσις ἀπὸ ἀσκηθείσης αἰτήσεως. Τὸ μέτρον εἶναι πρόδηλον, λόγω τῆς φύσεως καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἀγομένων ὑποθέσεων.

ι) Διὰ τοῦ ἄρθρου 19, ὀρίζονται τὰ περὶ τοῦ τρόπου λήψεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου. Ἐν προκειμένῳ ἡ ρύθμισις δὲν ἀφίσταται τῆς ἀντιστοίχου ρυθμίσεως τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας. Εἰδικῶς περὶ καταχωρίσεως τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας, αὕτη θὰ γίνεταί τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 93 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ νόμων.

ια) Διὰ τοῦ ἄρθρου 20, παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Δικαστήριον ὅπως, πρὸς μὀρφωσιν τῆς κρίσεώς του, ἐκδίδῃ μὴ ὀριστικὰς ἀποφάσεις, διατάσσον πρὸς πρόσορον μέτρον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀποδείξεων. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθορίζονται τὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, προβλεπομένου ὅτι ἔχουν συμπληρωματικὴν ἐφαρμογὴν αἰ περὶ ἀποδεικτικῆς διαδικασίας διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.

ιβ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 21, ἐπαναλαμβάνεται ἡ διάταξις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Συντάγματος, ἡ προβλεπούσα περὶ τοῦ ἀμετακλήτου τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὀρίζεται δὲ περαιτέρω ὅτι αὗται ἰσχύουν ἐναντι πάντων, πλὴν τῶν εἰδικῶς ὀριζομένων περιπτώσεων. Πρὸς ἐξασφάλισιν δὲ εὐρυτέρας γνώσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου προβλέπεται ἡ ὑποχρεωτικὴ καταχώρισις τῶν ἐκ τούτων ὀριστικῶν, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς περιπτώσεις ὑπὸ στοιχ. β', δ', ε' καὶ στ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Συντάγματος, εἰς ἴδιον τεῦχος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς, ἐννόειται, ἡ δημοσίευσις αὕτη νὰ συνιστᾷ συστατικὸν ἵκον διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου, ἀφοῦ αὕτη, κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Συντάγματος ἀποκτᾷ ἰσχύον ἀπὸ τῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἀπαγγελίας τῆς.

ιγ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 22, καθορίζονται τὰ τέλη τῆς διαδικασίας, δι' ἀναφορᾶς εἰς τὰ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἰσχύοντα, τὰ περὶ τρόπου καταβολῆς τῶν ἐξόδων τῆς αὐτεπαγγέλτως διεξαγομένης διαδικασίας, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς δικαστικῆς δαπάνης.

ιδ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 23, προβλέπεται ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐν γένει διαδικασίας.

4. Διὰ τῶν ἄρθρων 24 καὶ ἐπομένων τίθενται αἱ ἐπὶ τῶν κατ' ἴδιαν δικαιοδοσιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου εἰδικαὶ διαδικαστικαὶ διατάξεις. Τὰ ἄρθρα 24 ἕως 34 ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων κατὰ τοῦ κύρους βουλευτικῶν ἐκλογῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἐδάφ. α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 100, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Συντάγματος.

Εἰδικώτερον :

α) Διὰ τῶν ἄρθρων 24 καὶ 25 προβλέπεται ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Συντάγματος ἐνστάσις κατὰ τοῦ κύρους βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀσχεῖται δι' αἰτήσεως ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως περὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἢ προκειμένων ἐσαυτοῦς

ἀναλογικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος προβλεπόντος πλείονας κατανομάς ἐδρῶν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς ἀνακηρύξεως, διὰ τῆς ὁποίας συμπληροῦνται ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας.

Διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 25 καθορίζονται τὰ τῆς ἀσκήσεως προσθέτων λόγων, ὀρίζεται δὲ, τέλος, ὅτι ἡ ἀσκήσις τῆς αἰτήσεως δὲν ἔχει ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

β) Διὰ τοῦ ἄρθρου 26 προβλέπονται ὑποχρεώσεις τῶν εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν εἰς τούτους ἐπιδοθεισῶν αἰτήσεων, ἐν ἀρνητικῇ δὲ περιπτώσει, σχετικῆς περὶ τούτου βεβαιώσεως.

γ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 27 καθορίζονται οἱ διάδικοι εἰς τὴν δίκην. Εἶναι δὲ οἱ αἰτοῦντες, οἱ κατ' ὧν στρέφεται αὕτη βουλευταὶ, ὡς καὶ ἐκεῖνοι ἐπὶ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου.

δ) Διὰ τῶν ἄρθρων 28 ἕως 31 διαγράφεται ἡ ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἀκολουθουμένη διαδικασία.

ε) Τὸ ἄρθρον 32 ἀναφέρεται εἰς τὰς συνεπείας τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ ἡ ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἀποδοχῆ τῆς αἰτήσεως. Οὕτως ὀρίζεται ὅτι, ἀποδεχόμενον τὸ Δικαστήριον ἔλλειψιν νομίμου προσόντος ἀνακηρυχθέντος βουλευτοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ἢ τὴν ὑπαρξιν νομίμου κωλύματος πρὸς ἀνακήρυξιν, ἀποφαίνεται ταύτην ἄκυρον. Ἀποδεχόμενον τὸ Δικαστήριον παράβασιν νόμου περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, συνεπεία τῆς ὁποίας γεννᾶται ἀμβιβολία περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ τελικοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν ἀνακήρυξιν τῶν κατ' ὧν ἡ αἰτήσις βουλευτῶν καὶ διατάσσει τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων, ἢ θέσις τῶν ὁποίων δύναται νὰ μεταβληθῇ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς. Τέλος, τὸ Δικαστήριον ἀποδεχόμενον λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν συνεπεία τοῦ λάθους γενομένην ἀνακήρυξιν καὶ ἀνακηρύσσει βουλευτὰς ἢ ἀναπληρωματικούς τοὺς κατὰ τὴν ὕρθην ἀρίθμησιν τῶν ψήφων πλειονοψηφίσαντας.

στ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 33 περιορίζεται τὸ ἐκ τῶν ἀπορριπτικῶν ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου δεδικασμένον μεταξὺ τῶν διαδίκων.

ζ) Τὸ ἄρθρον 34 ἐπιβάλλει ὑποχρέωσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ὅπως ἀποστέλλῃ ἀντίγραφον ἐκάστης ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

5. Τὰ ἄρθρα 35 ἕως 38 ἀναφέρονται εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐλεγχον τοῦ κύρους καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ δημοψηφίσματος.

Εἰδικώτερον :

α) Διὰ τοῦ ἄρθρου 35 ὀρίζεται ὅτι ὁ κατὰ τὸ ἐδάφ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Συντάγματος ἐλεγχος τοῦ κύρους καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ δημοψηφίσματος ἀσχεῖται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, κατόπιν ὑποβολῆς ἐνστάσεως ὑπὸ παντὸς ἐκλογέως. Παρέχεται δὲ δυνατότης παρεμβάσεως ὑπὲρ τοῦ κύρους τοῦ δημοψηφίσματος ἐπίσης εἰς πάντα ἐκλογέα. Διὰ τὴν περίπτωσιν πλείονων αἰτούντων ἢ παρεμβάντων θεσπίζεται ἀναγκαία ὁμοδικία τούτων. ὡς καὶ ὑποχρέωσις κοινῆς παραστάσεως διὰ 10 τὸ πλὴν δικηγόρων. Ἡ ρύθμισις αὕτη καθίσταται ἐπιβεβλημένη διὰ τὴν καλυτέραν διεξαγωγὴν τῆς σχετικῆς δίκης. Περαιτέρω, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, διαγράφεται καὶ ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀκολουθητέα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διαδικασία.

β) Τὸ ἄρθρον 36 καθορίζει τοὺς λόγους ἐνστάσεως, εἶναι δὲ οὗτοι ἡ παράβασις τοῦ νόμου περὶ τὴν διενέργειαν δημοψηφίσματος καὶ ἡ διάπραξις λάθους περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων.

γ) Τὸ ἄρθρον 37 προβλέπει περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀποφάσεως. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, τὸ Δικαστήριον διαπιστοῦν παράβασιν τοῦ νόμου περὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος, ἢ ὁποία καθιστᾷ ἀμβιβολον τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα διατάσσει τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας

φερείας εις τὰς ὁποίας ἐγένετο ἡ παράβασις. Διαπιστοῦν δὲ τὸ Δικαστήριον λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων. μεταρρυθμίζει ἀντιστοίχως τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος.

δ) Τὸ ἄρθρον 38 προβλέπει περὶ ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 24 ἕως 34, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐξέλεγχιν τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

6. Τὰ ἄρθρα 39 ἕως 41 ἀναφέρονται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ ἀμφισβητήσεων ἀναφερομένων εἰς τὴν ὑπαρξίν ἀσυμβιβάστων πρὸς τὰ καθήκοντα βουλευτοῦ καὶ τὴν ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, κατὰ τὸ ἐδάφ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 100, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὰ ἄρθρα 55 παρ. 2 καὶ 57 τοῦ Συντάγματος.

Εἰδικώτερον :

α) Ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 39 καθορίζονται οἱ νομιμοποιούμενοι ὅπως προσφύγουν εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, συντρεχουσῶν τῶν ὡς ἄνω προϋποθέσεων. Εἶναι δὲ οὗτοι: αα) Πᾶς ἀνεξαιρέτως βουλευτής, ββ) ὁ δικαιοῦμενος νὰ καταβάλῃ τὴν συναπειρὰ τῆς ἐκπτώσεως βουλευτοῦ κενουμένην ἔδραν καὶ γγ) πᾶς ἐκλογεὺς ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῆς περιφερείας εἰς τὴν ὁποίαν ἐξελέγη ὁ περὶ οὗ ἡ ἀμφισβήτησις βουλευτής. Ὅρίζεται δε περαιτέρω ὅτι διάδικοι εἰς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος δίκην εἶναι ὁ αἰτῶν καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις βουλευτής. Κεχωρωμένον ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως, μετὰ τῆς πράξεως ὀρισμοῦ δικασίμου κοινοποιεῖται καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

β) Διὰ τοῦ ἄρθρου 40 ἐπαναλαμβάνεται ὁ κανὼν τοῦ ἄρθρου 25 παρ. 4, ὀριζόμενον διὰ παραπομπῆς εἰς τοῦτο ὅτι ἡ αἴτησις περὶ ἀσυμβιβάστου ἢ ἐκπτώσεως βουλευτοῦ δὲν ἐπιδραῖ ἐπὶ τοῦ τυχόν αὐτοδικαίως ἐπελθόντος κατὰ τὰ ἄρθρα 55 παρ. 2 καὶ 57 τοῦ Συντάγματος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ βουλευτοῦ ἀποτελέσματος.

γ) Τὸ ἄρθρον 41 καθιεροῖ τὴν ὑποχρέωσιν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὀρίζεται δὲ διὰ τούτου ὅτι τὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως κριθέντα ἀποτελοῦν δεδικασμένα ἕναντι πάντων.

7. Τὰ ἄρθρα 42 ἕως 47 ἀναφέρονται εἰς τὴν, κατὰ τὸ ἐδάφ. δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Συντάγματος, ἄρσιν τῶν συγκρούσεων.

Εἰδικώτερον :

α) Τὸ ἄρθρον 42 ἀναφέρεται εἰς τὴν ἄρσιν τῆς συγκρούσεως ἢ ὁποία προκύπτει εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκκρεμεῖ ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπόθεσις, τὴν ὁποίαν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ θεωρεῖ ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῆς, καὶ τὸ ἐπιληφθὲν δικαστήριον δὲν ἀποφανθῇ ἐαυτὸ ἀναρμόδιον. Ἡ ἐν προκειμένῳ σύγκρουσις αἰρεται ἐπιμελεῖται τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου ἢ, προκειμένου περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐπιμελεῖται τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Ἡ περαιτέρω, ὑπὸ τοῦ Σχεδίου ἀκολουθουμένη διαδικασίᾳ διαφέρει οὐσιωδῶς τῆς ὑπὸ τοῦ Ν. 406/1914 προβλεπομένης, καθ' ὅσον παρεμβάλλεται ἐνδιάμεσον στάδιον ἐξετάσεως ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς ὑποθέσεως δικαστηρίου τῆς ὑπάρξεως δικαιοδοσίας του. Τοῦτο γίνεται διὰ τῆς ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὸ ἐπιληφθὲν δικαστήριον παρεμπιπτούσης αἰτήσεως, ἀπειθυνομένης κατὰ τῶν διαδίκων τῆς ἐκκρεμοῦς δίκης, πρὸς διάγνωσιν ὑπὸ τούτου τῆς ἐλλείψεως δικαιοδοσίας. Ἡ κατάθεσις τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀναπέμπει τὴν πρόοδον τῆς κυρίας δίκης, αἱ δὲ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπέχουν πάσης περαιτέρω ἐνεργείας μέχρις ἄρσεως τῶν συγκρούσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῶν πράξεων αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου δύναται, κατὰ περίπτωσιν, ὁ νομάρχης ἢ ὁ Ὑπουργός, ἐπὶ ἀναρμοδιότητος δὲ τοῦ δικαστηρίου τούτου πᾶς διάδικος, νὰ ὑποβάλλουν, ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, αἴτησιν πρὸς τὸ Ἀνώτατον Εἰδικὸν Δικαστήριον περὶ ἄρσεως τῆς συγκρούσεως.

β) Διὰ τοῦ ἄρθρου 43 καθορίζεται ἡ ἀκολουθητέα διαδικασία, ἐν περιπτώσει ἀποφατικῆς συγκρούσεως. Ἐν προκειμένῳ νομιμοποιεῖται πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως περὶ ἄρσεως τῆς συγκρούσεως πρὸς τὸ Ἀνώτατον Εἰδικὸν Δικαστήριον πᾶς διάδικος ἢ ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ ἡ διοικητικὴ πράξις. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν αὕτη ἐπεταί ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ τῆς πραγματικῆς γνώσεως τῆς διοικητικῆς πράξεως, ἐὰν αὕτη ὠσπύτως ἐπεταί.

γ) Τὰ ἄρθρα 44 καὶ 45 ἀναφέρονται εἰς τὴν καταφατικὴν σύγκρουσιν μεταξὺ δικαστηρίων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 44, ὁ διάδικος ὑποβάλλει αἴτησιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ὡς στερομένου, δικαιοδοσίας, ἕνα τοῦτο ἀποφανθῇ περὶ τῆς δικαιοδοσίας του. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως κοινοποιεῖται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐτέρου δικαστηρίου. Ἡ κατάθεσις τῆς αἰτήσεως ἀναπέμπει τὴν πρόοδον ἀμφοτέρων τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν, μέχρις ἐκδόσεως ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

δ) Τὸ ἄρθρον 46 ἀναφέρεται εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἀποφατικῆς μεταξὺ δικαστηρίων συγκρούσεως, ἐπιμελεῖται παντὸς διαδίκου, ἐντὸς προθεσμίας ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς νεωτέρας ἀποφάσεως περὶ ἀρνήσεως δικαιοδοσίας.

ε) Εἰς τὸ ἄρθρον 47 περιλαμβάνονται γενικαὶ διαδικαστικαὶ διατάξεις, ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἄρσεως συγκρούσεων.

8. Τὰ ἄρθρα 48 ἕως 51 ρυθμίζουν τὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὰς περιπτώσεις ἀμφισβητήσεως περὶ τῆς οὐσιαστικῆς συνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας τυπικοῦ νόμου. Εἰδικώτερον :

α) Ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 ὀρίζεται ὅτι ἡ ἐν προκειμένῳ ἀμφισβήτησις αἰρεται κατόπιν αἰτήσεως α) τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Διοικητικῆς Δικαιοσύνης καὶ β) παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Ἀρειος Πάγος ἢ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐὰν ἀποφασίσουν ἐπὶ τῆς συνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας τυπικοῦ νόμου, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ γενόμενα δεκτὰ ὑπὸ ἐτέρου ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων, ὑποχρεοῦνται κατ' αἴτησιν τινος τῶν διαδίκων ἢ, ἐν περιπτώσει γνώσεως τῆς ἀντιθέσεως ἐξ ἄλλου λόγου, ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀντιθέτου πρὸς τὸ θέμα ἀποφάσεως τῶν νὰ παραπέμψουν τοῦτο, δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ Ἀνώτατον Εἰδικὸν Δικαστήριον πρὸς ἄρσιν τῆς ἀμφισβήτησεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ ὑπόθεσις παραμένει κατὰ τὰ λοιπὰ ἐκκρεμῆς εἰς τὸ ἐκδόν τὴν παραπεμπτικὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, μέχρις ἄρσεως τῆς ἀμφισβήτησεως.

β) Διὰ τοῦ ἄρθρου 49 καθορίζονται οἱ διάδικοι ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὴν προκειμένην δίκην. Οὗτοι εἶναι οἱ αἰτούντες καὶ πάντες οἱ διάδικοι τῆς δίκης, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις. Ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἐν ὄψει τῆς γενικωτέρας σηµασίας τῆς κρίσεως περὶ τῆς συνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας τυπικοῦ νόμου παρέχεται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης νὰ μετάρχη τῆς συζητήσεως ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

γ) Τὸ ἄρθρον 50 ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διαδικασίαν ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑποθέσεων, ὀρίζεται δὲ ὅτι πᾶν δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ ὑπόθεσις ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχουν ἐφαρμογὴν διατάξεις τυπικοῦ νόμου, αἵτινες ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἐκκρεμοῦς ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἀμφισβήτησεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 48, ὡς λάβῃ καθ' οἰονδήποτε τρόπον, γνώσιν ταύτης, ὀφείλει, αὐτεπαγγέλτως, νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐκδοσιν ὀριστικῆς ἀποφάσεως μέχρι δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

δ) Διά του άρθρου 51 ορίζεται ότι η απόφασις του Ειδικού Δικαστηρίου, διά της οποίας ήρθη ή αμφισβήτησις περί της ούσιαστικής αντισυνταγματικότητος ή της έννοιας τυπικού νόμου ισχύει έναντι πάντων, από της έν δημοσίαι συνεδριάσει δημοσιεύσεώς της. Του κανόνος ύμωσ τούτου θεσπίζεται εξείρεσις υπό της παρ. 4 του αυτού άρθρου, σύμφωνασ πρός την οποίαν τό Ειδικόν Δικαστήριον, δύναται δι' ειδικώς ήτιολογημένησ πρός τούτο σκέψειωσ της απόφασέωσ του, ισχυούσασ έναντι πάντων, νά κηρύξη και από προγενεστέρου της δημοσιεύσεωσ αυτης χρόνου τό αντίσχυρον της ώσ αντισυνταγματικώς κριθείσασ διατάξεωσ. Έν τή περιπτώσει ταύτη, αί έντός του χρόνου της αναδρομής έκδοθεισαι, βάσει του κηρυχθέντοσ ώσ αντισυνταγματικού νόμου, διοικητικαι πράξεισ ανακαλούνται ύποχρεωτικώς έντός αποκλειστικώς προθεσμίας έξ μηνών από της δημοσιεύσεωσ της κηρυξάσασ την αντισυνταγματικότητα απόφασέωσ. Σκοπόσ της θεσπίσεωσ της έν λόγω αποκλειστικώς προθεσμίας είναι, ή μη διαιώνισις των αμφισβητήσεων περί των έγκυρότητα των δημιουργηθεισών καταστάσεων. Διά του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι δικαστικαι απόφασεισ και διοικητικαι πράξεισ εκδιδόμεναι μετά την δημοσίευσιν της περί ήσ ή προηγουμένη παράγραφος απόφασέωσ του Ειδικού Δικαστηρίου, κρίνασαι δέ κατά παράβασιν των δι' αυτήσ γενομένων δεκτών, ύπόκεινται εις τά προβλεπόμενα ένδικα μέσα. Ειδικώς, εάν τοιαύτη απόφασις έξεδόθη υπό του Συμβουλίου Έπικρατείας, του Άρειού Πάγου και του Έλεγκτικού Συνεδρίου, χωρεί διά τον λόγον τούτον αίτησισ επαναλήψειωσ της ύφ' ήν έξεδόθη διαδικασίας.

9. Διά των άρθρων 52 έως 54 ρυθμίζονται τά της άρσεωσ αμφισβητήσεωσ περί τον χαρακτηρισμόν κανόνων του διεθνούς δικαίου ώσ γενικώς παραδεδεγμένων. Ειδικώτερον :

α) Διά του άρθρου 52 ορίζεται ότι τό Ειδικόν Δικαστήριον έπιλαμβάνεται της άρσεωσ της έν προκειμένω αμφισβητήσεωσ, έν περιπτώσει μόν ύποθέσεωσ έκκρεμοūs ένώπιον δικαστηρίου, κατόπιν παραπεμπτικώς απόφασέωσ τούτου, έν περιπτώσει δέ ύποθέσεωσ έκκρεμούσασ ένώπιον διοικητικώς άρχής, κατόπιν αίτήσεωσ του άρμοδίου Υπουργού. Εις άμφοτέρας τάσ ώσ άνω περιπτώσεισ αναβάλλεται ή ένδικασις και διακόπτεται πᾶσα διοικητικὴ ένέργεια.

β) Διά του άρθρου 53 ορίζεται ότι διάδικοι εις την, κατά τ' άνωτέρω, δίχην ένώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου είναι προκειμένου περί ύποθέσεωσ έκκρεμούσασ ένώπιον της Διοικήσεωσ ό άρμόδιος Υπουργός και οι εις ούσ άφορα ή ύπόθεσισ, προκειμένου δέ περί ύποθέσεωσ έκκρεμούσασ ένώπιον δικαστηρίου, πάντες οι διάδικοι της αντίστοιχου δίχης.

γ) Η επί των προκειμένων αμφισβητήσεων απόφασις του Ειδικού Δικαστηρίου, κατά τό άρθρον 54, ισχύει έναντι πάντων.

δ) Διά του άρθρου 55 ορίζεται ότι αντίγραφον πάσασ απόφασέωσ του Άνωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου κοινοποιείται και εις τον Υπουργόν Δικαιοσύνης.

ε) Διά του άρθρου 56 προβλέπεται ή καταβολή μηνιαίου επιδόματοσ εις τούσ μετέχοντασ του Ειδικού Δικαστηρίου δικαστικούς λειτουργούσ και καθηγητάσ, ώσ και εις τούσ επικυρόντασ τούτουσ, τό ύψοσ του οποίου καθορίζεται διά κοινής απόφασέωσ των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών.

στ) Τό άρθρον 57 περιλαμβάνει διάταξιν μεταβατικησ χαρακτήροσ. Διά τούτου ορίζεται ότι ύποθέσεισ έμπίπτουσι εις την άρμοδιότητα του Ειδικού Δικαστηρίου και έκκρεμοūs ένώπιον άρμοδίων, βάσει των μέχρι τούδε ισχυουσών διατάξεων, δικαστηρίων, μεταβιβάζονται εις τό Ειδικόν Δικαστήριον, τό όποιον έπιλαμβάνεται τούτων από του σημείου εις ό αυται εύρίσκονται.

ζ) Τέλοσ διά του άρθρου 58 προβλέπεται κατάργησι του Ν. 406/1914 «περί δικαστηρίου συγκρούσεωσ καθηκόντων», των άρθρων 116 έως 118, 119 παρ. 2, 120 κα 122 έως 131 του Π.Δ. 650/1974 «περί κωδικοποίησεωσ των ισχυουσών διατάξεων της έκλογικώς νομοθεσίας» ώσ και πάσασ άλλησ διατάξεωσ άντικειμένησ εις τάσ διατάξεισ του προτεινομένου πρός κύρωσιν Κώδικοσ ή άφορώσασ εις τά ύπ' αυτού ρυθμιζόμενα θέματα.

Διά του άρθρου δευτέρου του ύπό κρίσιν νομοσχεδίου ορίζεται ότι ή ισχύσ του ύπό του άρθρου πρώτου κυρουμένου κώδικοσ άρχεται μετά ένα μήνα από της δημοσιεύσεωσ αυτού διά της Έφημερίδοσ της Κυβερνήσεωσ, πλην των διατάξεων αυτού των άφορώσων εις τάσ άπαραιτήτου ένεργείασ διά την έναρξιν λειτουργίας του Ειδικού Δικαστηρίου, των οποίων ή ισχύσ άρχεται από της δημοσιεύσεωσ του Κώδικοσ διά της Έφημερίδοσ της Κυβερνήσεωσ Έπίσης ορίζεται ότι ή θητεία των κατά την πρώτην έφαρμογήν των κληρωθησομένων μελών λήγει την 31 Δεκεμβρίου 1977.

II

Αί έν άρχή της παρούσασ αναφερθείσαι Νομοπαρασκευαστικαι Έπιτροπαι αί έπιλήφθεισαι της καταρτίσεωσ του Κώδικοσ περί του κατά τό άρθρον 100 του Συντάγματοσ Άνωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, συνεκροτήθησαν έκ των κάτωθι :

Α'. Η Συντακτικὴ Έπιτροπή έκ των : 1) Σόλωνοσ Ράγκα, Άρεοπαγίτου, ώσ Προέδρου, 2) Εύθ. Κουρουσοπούλου, τέωσ Άντιπροέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτουσ, 3) Κων. Ξυπολιά, Καθηγητοῦ του Πανεπιστημίου, Άθηνών, 4) Γεωργίου Κώνστα, Έφέτου, 5) Γ. Κασμάτη, Έντετ. Υφηγητοῦ του Πανεπιστημίου Άθηνών, ώσ μελών και 6) Κυριακήσ Μπαρδάνη, ύπαλλήλου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ώσ γραμματέωσ.

Β'. Η Αναθεωρητικὴ Έπιτροπή έκ των : 1) Γεωργίου Κοντογιάννη, Συμβούλου της Έπικρατείας, ώσ Προέδρου, 2) Διονυσίου Καλοδούκα, Συμβούλου της Έπικρατείας, 3) Εύθ. Κουρουσοπούλου, τέωσ Άντιπροέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτουσ, 4) Άθανασίου Ράϊκου Καθηγητοῦ της Παντείου Άνωτάτης Σχολής Πολιτικών Έπιστημών, 5) Κωνσταντίνου Μπέη, Έκτάκτου Καθηγητοῦ του Πανεπιστημίου Άθηνών, 6) Νικολάου Βερβεσοῦ, Έφέτου, 7) Ιωάννου Δροσσοπούλου, Διευθυντοῦ του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ώσ μελών και 8) Άλεξάνδρου Χώρα, Τμηματάρχου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ώσ γραμματέωσ.

Ταῦτα σκοποῦνται διά του προκειμένου σκεδίου Νόμου, τό όποιον έχομεν την τιμήν νά ύπεβάλωμεν υπό την κρίσιν της Έθνικῆσ Άντιπροσωπείασ και νά παρακαλέσωμεν όπωσ αύτη περιβάλῃ τούτο διά της ψήφου της, συμφώνωσ πρός την διάταξιν της παρ. 6 του άρθρου 76 του Συντάγματοσ.

Έν Άθήναισ τῆ 25 Μαΐου 1976

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ